

Arbreda de plàtans del Mosquit i d'en Rigau

Dosrius

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Carrer de Salvador Dalí - Riera de Dosrius - Dosrius
Emplaçament	Al final del carrer, entre la part posterior del carrer de Sant Llop i el meandre de la riera
Alçada:	136m

Coordenades:

Latitud:	41.59275
Longitud:	2.40735
UTM Est (X):	450606
UTM Nord (Y):	4604731

Classificació

Número de fitxa	08075-406
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estil / època:	Contemporani
Segle	XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Social
Titularitat	Privada
Titular:	Diversos propietaris

Fitxes associades:

[Meandre de la riera de Dosrius](#)

[Antigues Escoles de Dosrius](#)

Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dc., 30/05/2018 - 02:00

Descripció

Conjunt de plataners (*Platanus x hybrida*) situat a la riba nord de la riera i format per uns 100 exemplars de plàtans hispànics, disposats en dos terrenys. Els exemplars estan plantats ordenadament en fileres (50 a cada feixa) i tenen una bona alçada. Els de la banda de tramuntana (els del Mosquit) presenten diversos brots nascuts de la soca, mentre que els de migdia (d'en Rigau) tenen més alçada. És una de les poques arbredes de plàtans alineades en zones situades al costat de la llera de la riera.

Història

Aquestes arbredes són testimoni d'una antiga activitat econòmica que contribuïa a l'increment de l'economia familiar dels seus propietaris (venien la seva fusta). També s'utilitzaven per preservar els camps de les inundacions de la riera. Els plàtans del Mosquit foren plantats cap a la dècada dels anys 30 del segle XX, aproximadament. En aquest terreny hi havia hagut un camp de futbol, al costat del pati de les antigues escoles de Dosrius. Segons les fonts orals, els regaven amb l'aigua de l'aberurador que hi havia a la plaça. Foren talats un parell de vegades, tot i que en l'actualitat fa més de trenta anys que no s'ha tornat a fer. Els plàtans d'en Rigau foren plantats cap als anys 60 del segle XX, aproximadament. En aquesta zona hi havia camps de regadiu. També foren talats un parell de vegades, tot i que en l'actualitat en fa cap a trenta que no s'ha tornat a fer. Des de mitjans del segle XX i fins als anys 80, les arbredes eren una zona d'esbarjo per grans petits (s'hi havien orgabitzat actes culturals i menjars populars).

Bibliografia

ALSINA, N.; CALONGE, R.; CUSPINERA, L.; JUBANY, M.A.; LACUESTA, R. (2005). Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius. [Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Dosrius], Núm. Ref.: I.S.62/223. RIERA, J.M.; JUBANY, M.A.; ALSINA, N. (2009). Itineraris pel municipi de Dosrius: un tomb pel nucli antic de Dosrius, un passeig per Canyamars, una volta pel Far, l'aigua, el nostre signe d'identitat. Dosrius: Ajuntament de Dosrius, p. 15.

